

Járai
Máté

„A nagyapám, Maár Gyula halála még közelebb hozott minket Mari mamával”

„TÖRŐCSIK MARI balkézről jött unokája vagyok”

A fiatal színész szinte minden este játszik a győri színházban, mégpedig többnyire főszerepeket. Volt kitől örökölnie – még ha nem is szó szerint – a tehetségét, nagyapája ugyanis Maár Gyula rendező volt, nagymamája pedig Törőcsik Mari.

Honnan a rokonság? Hiszen a színésznő és a rendező közös lányának, Teréznek, nincsen gyereke, így Törőcsik Marinak nem is lehetne unokája... „A nagyapámnak ő előtte volt két felesége, onnan vannak gyerekei, én a lányának, Maár Katinak vagyok a fia. Az igazi nagymamám, Szvetlana, korán meghalt, Mari mama pedig 1972-ben ment feleségül a nagyapámhoz.

Hat évre rá születtem, s igaz, Marinak nem vagyok vér szerinti, csak olyan balkézről jött unokája, de szerintem ennek nincs jelentősége. Pici gyerekkoromtól kezdve sokszor nyaraltam náluk a vidéki házában, Velemben. Ilyenkor ott volt Teréz és a fiuk, Son is. Csodálatra méltó, amilyen türelemmel, természetességgel, nyitottsággal, őszinteséggel és nagy szabadságban nevelt minket. A mai napig emlékszem a velemi

ház illatára, vagy arra, milyen színesen és tisztán éltek a nagyapával. Minden reggel átmentünk Kőszegre, a pékségbe, hogy friss kiflit, kalácsot ehessünk. Arról nem is beszélve, hogy gyerekkoromban nekem volt a legszuperebb cipőm, mert Mari mama a pult alól olyat kapott, mint senki más” – mesél a nagymamájáról és kettőjük kapcsolatáról az unoka.

Máté gyerekkorától tudta, hogy színész akar lenni, folyton filmeket nézett, négyéves korától rendszeresen járt színházba. „Soha nem felejttem el, még kicsi voltam, néztem a tévében az Édes Anna című filmet, és őrjögtem, hogy milyen szemét a nagymamámmal az a Viziné! Hogy

Maár Gyula
sajnos nem lehet
mellette...

Máté és
a felesége
gimnáziumba
osztálytársak
voltak

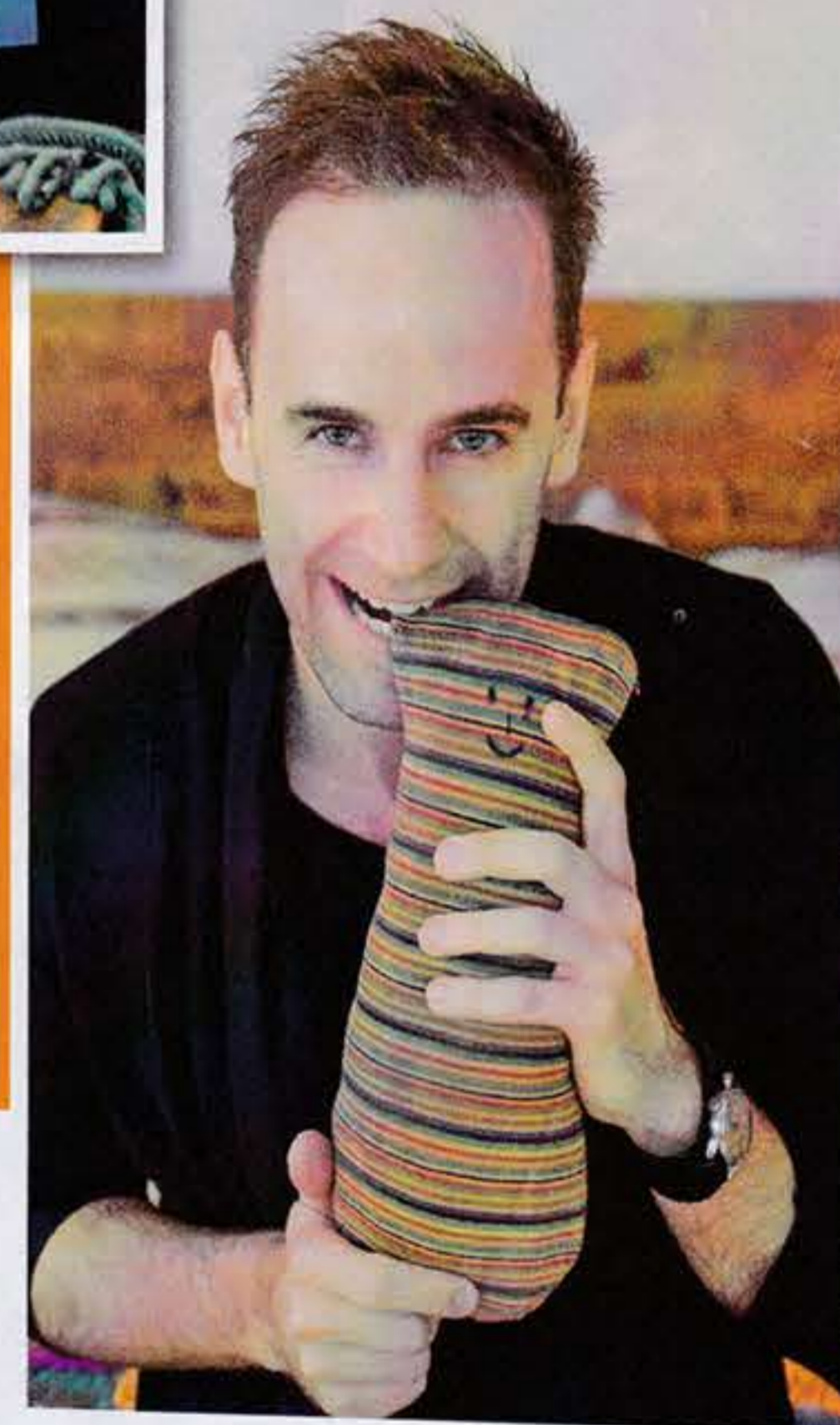
Nagypapája,
Maár Gyula
rajzolta neki
ajándékba

Igazi csoda volt a felébredése

Amikor 2006-ban Törőcsik Mari beteg lett, csaknem lemondtak róla az orvosok. Azt mondták, ez az a fajta kóma, amiből nem kelnek már fel az emberek. „Aztán megtörtént a csoda, vasárnap este egyszer csak magától felébredt. Sokat változott azóta, rájött, hogy még sok dolga van az életben, mint például az is, hogy nemsokára a 80. születésnapján ott állhasson a Nemzeti Színház színpadán.”

lehet így bánni az én Mari mamámmal? Nagyan hozzájárult a színészi karrieremhez, hogy öt-hat évesen kaptam a szüleimtől ajándékba egy kerti színpadot, ahol kedvemre játszhatam, és itt látott Mari mama először színpadon. És utána csak nagyon sokára másodjára.” Törőcsik Mari ugyanis soha sehol nem beszélt arról, hogy van egy unokája, aki színésznek készül. Máté hatszor jelentkezett a főiskolára, neki csak egy telefonjába került volna, hogy felvegyék, de nem tette meg. Helyette mindig azt mondta: „Nem lennék boldog, ha én ezt most megtenném, ráadásul azt mondanák, itt van Törőcsik balkézről jött unokája. Ne aggódj Máté, a tehetség előbb-utóbb utat tör magának.” Ennek tükrében Máté sem dicsekedett soha a felmenőivel, olyannyira nem, hogy már sikeres színész volt, és Mari még megnézni sem ment el

öt a színházba. Pár évvel ezelőtt, a Kripli című darabban látta először, amiért Máté Jászai Mari-díjat is kapott. Nagyanyja állva és sírva tapsolt az unokájának, majd ezt mondta neki: „Nem hittem, nem bíztam benned, félttem tőle, hogy el fogsz kallódni. De büszke vagyok rád, a kút fenekéből kapartad ki magad teljesen egyedül” – emlékezik elcsukló hangon Máté a nagymama szavaira, majd így folytatja. „Mindig is nagyon szerettük egymást, de a nagyapám halála még közelebb hozott bennünket egymáshoz. Azt mondják, nagyon hasonlítok Maár Gyulára, és talán neki jó érzés ezt felfedeznie bennem.”

FOTÓK: MEGLEPETÉS ARCHÍVUM (1), AMBRUS MARCSI (1), STEINDL GABRIELLA (1), TOROCZKAY CSABA (3)